

Rezultatele obținute la concursul de epigrame și umor grafic
„CIK DAMADIAN” – Botosani, 2026

Secțiunea epigramă

Tema: Radio Erevan și personalități armenesti” – 3 epigrame

Tema liberă - 2 epigrame.

Premiul I – Gheorghe Bâlici

CĂTRE RADIO EREVAN

Fiindcă ai din plin piper și sare
Și ne distrezi mereu de ani și ani,
Aș vrea să-ntreb, râzând cu-anticipare:
Ce premiu voi lua la Botoșani?...

BĂRBAȚII ÎN ETATE, AJUTAȚI DE ANA ASLAN ȘI MANUC BEI

Îmbătrânirea-n mod fenomenal
Noi o combatem cu Gerovital,
Dar, preventiv, cei mai deștepți se duc...
Să-ntinerească-n Hanul lui Manuc.

CINE E VARUJAN VOSGANIAN?

Văzând ce multă lume se întreabă,
A zis, pe scurt, un spirit analitic
De Varujan că e un om de treabă...
De când l-a-nvins, în el, pe cel politic.

ENIGMA FEMEII CĂSĂTORITE

Nu poți găsi răspuns în niciun tom
La întrebarea pusă cu temei:
Cum poate, Doamne, „muntele de om”
Să-ncapă totuși sub papucul ei?!...

VÂRSTA A TREIA

E vârsta mea cea predilectă,
Când sunt deplin încredințat
Că am memoria perfectă...
Cât mi-amintesc ce am uitat.

Premiul al II – lea Constantin Moldovan

LA RADIO EREVAN DESPRE GARRI KASPAROV

S-a pus această întrebare:

„G. Kasparov mai pierde oare?”

Și au răspuns ceva de genul:

„Da, uneori mai pierde... trenul!”

RADIO EREVAN ȘI LUTHER SIMJIAN (INVENTATORUL BANCOMATULUI)

Căruia răposat armean

Vă-nchinați, cu pietate?

„Doar lui Luther Simjian”,

Zise-un... hoț de bancomate!

PREȘEDINTELE Uar BOTOȘANI, CRISTI LAZAROVICI ȘI ZVONURILE DE LA RADIO EREVAN

Dorind să-aducă nume de album,

„El presidente” -avu o soartă cruntă:

Pe Aznavour, săracul, n-avea cum,

Iar Cher cânta, în weekend... la o nuntă!

ELEVI PRO DEMOCRAȚIE

Când doamna-nvățătoare, la final,

A zis, în clasă, că le dă dictare

S-au răzvrătit strigând că nu-i normal

Să mai existe, astăzi... dictatoare!

UN SOȚ SĂRITOR

Vecina mea iubește epigrama,

Dar eu s-o... instruiesc nu mai rezist;

Și-atuncea soțul ei, aflându-i drama,

I-a zis să cheme alt epigramist!

Premiul al III – lea George Eftimie

DAVID OHANESIAN, TENOR LA OPERĂ

Un radio știut, din Erevan,

Ne amintea de Ohanesian,

Când vocea sa făcea pe-aici furori,

Amicii îl cântau... la procurori.

DUMITRU BAGDASAR, FONDATORUL NEUROCHIRURGIEI ÎN ROMÂNIA

Dumitru Bagdasar avea să fie
Celebru în neurochirurgie,
L-au ajutat românii, cum observi,
Că de micuț... l-au tot călcat pe nervi.

ANA ASLAN DESCOPERITOR AL MEDICAMENTULUI GEROVITAL

Cu Anele povestea de iubire
Devine mai frumoasă an de an,
Ne-a dat a lui Manole mănăstire
Și ani de viață... Ana lui Aslan.

CONSTATARE

Astăzi lumea e morală,
N-avem nici un handicap,
Nici coloană vertebrală
Să ne dea... dureri de cap.

DENUNȚ

Prin măsurile dispuse
Și prin simpla sa prezență,
Ieri, guvernul ce se duse,
Incita... la violență.

Mențiune – Doru-Mihai Lungescu

RADIO EREVAN - CONSECINȚE

La postul renumit în patru zări,
Să ne înveselim în clipe grele,
Am pus o bună vreme întrebări...
Și încă mai răspundem pentru ele!

TRANSFORMARE

Ne amuzam cu-n post din Erevan,
Să tremure complicități lui Ivan;
Democrația i-a schimbat, cei noi,
De-o vreme râd... și mai ales de noi!

“PERSONALITĂȚI ARMENEȘTI” - CONDIȚIE

Sunt mulți armeni cu mintea sclipitoare
Ce foarte sus au reușit s-ajungă,
Să-i prezentăm la justa lor valoare,
Plățiți... o secțiune “Proză lungă”!

CODAȘI

Românii la miracole stau rău:
Un an întreg, în vatra carpatină,
S-a prăbușit o dronă la Buzău...
Și două zile prețul la benzină!

SECETA ȘI CRIZA ENERGETICĂ

Mai plouă, Sfinte Doamne, peste glie,
În ceasul ăsta, nu e timp s-aștepți,
Că n-are țărișoara energie...
S-o vândă ieftin la băieți deștepți!

Epigrama RADIO EREVAN - CONSECINȚE a primit premiul Ion Pribegu, pentru cea mai bună epigramă din concurs.

Secțiunea poezie umoristică:

Premiul I – Laurențiu Ghiță

După "Dansul săbiilor"

din baletul "Gayane", de Aram Hacıaturian

La un balet de Hacıaturian,
Un dans cu săbii, foarte atractiv,
Mă duc acum, la început de an,
Că simt că-i cazul să mă mai cultiv!

Spectacolul e acaparator,
Și sunt pe de-a întregul cucerit,
E-un dans celebru și nemuritor,
Și sigur am să stau pân' la sfârșit.

Apoi, mă duc spre casă, cu elan.
Că, de n-ajung la zece și un sfert,
Chiar dacă nu-s așa de meloman,
Mi-a pregătit nevasta alt concert.

E tot un dans cu tentă de duel,
Ce-l execută dacă vin târziu,
Dar nu cu săbii, că n-avem defel,
Dar polonice-avem, din câte știu.

Și, pună-și alții săbiile-n cui
(Zău, Hacıaturiane, mai încet)!
Cu-a mea nevastă, sincer, nu te pui
Când face-al polonicelor balet!

La Hanul lui Manuc

Veniți la Hanul lui Manuc,
Să bem un ceai, să bem un suc,
Să dăm pe limbă un sugiuc.

Veniți să frigem un berbec,
Să meargă fain cu vinul sec,
Să-mi treacă gândul c-am să plec!

Meniul însuși e-un poem,
Metafore mâncăm și bem,
Să fie toate la cherem.

Găsești și whisky, și rachiu
Și vin bălan, și rubiniu,
La hanul ăsta, în meniu.

Patronul e un bei armean,
Cândva, un mare dragoman,
La curtea marelui sultan!

Deja-i de-al nostru, nu glumesc,
Că hanul, mulți îl socotesc
Local specific românesc!

Veniți, că încă e deschis,
O mică oază, ca-ntr-un vis,
În centrul micului Paris!

Și, dacă nu vă e pe plac,
Și tu, bogat, și tu, sărac,
Mai încercați cam peste-un veac!

Premiul al II-lea – Gheorghe Bălci

Armenii din România

Armenii toți, istoria ne spune,
În țara noastră au venit cu bani
Și au făcut comerț atâția ani
Cât alte-averi, mai mari, să își adune.

E drept c-au existat și mulți dușmani
Ce-au pus pe-armeni destulă presiune,
Dar ei au râs și-au plâns în rugăciune,
Făcând și cu dușmanii gologani.

Din tot ce-au strâns, cu vrednică măsură,
Au investit în artă și cultură,
În patrimoniu, ultimul lor ban

Așa încât azi veselia crește
Că-n fiecare zi le mulțumește
Doar radioul lor din Erevan...

La Botoșani tradiția primează

Ce oameni cumsecade sunt armenii
Te poți convinge-n repetate dăți
La Botoșanii cu atâtea genii
Sau, pur și simplu, personalități.

Având în vene sânge de elită,
Dotăți cu spirit și vestit umor,
Armenii sunt o lume împlinită,
Fiind și înțeleaptă stirpea lor.

Cum veacul e destul de chinuit
Și cum nevoia umblă peste țară,
Armenii sunt poporul fericit...
Și-i mare lucru, cel puțin, să-ți pară.

Dar cum rămân a fi și demni urmași,
Armenii pun la cale-n piața mare,
Pe lângă marii lor înaintași,
Măcar un bust să-și facă fiecare...

Premiul al III-lea – George Eftimie

Poveste

Cic-ar fi vrut să vină Noe
Să facă ordine la noi,
Să-l ia de moț pe domnul Goe
Și numărând din doi în doi

Să-i dea o mamă de bătaie,
Cum se cuvine uneori,
Că prea l-a cocolit mamaie
De-aceea e cu capu-n nori,

Un amator de Coca-Ina
În ton cu propriul său registru
Și, tot clamându-și rădăcina
Dorește jobul de ministru.

Și radioul Erevan
În buimăceala românească,
Ne garantează de un an
Că tocmai el... o să-l primească.

Prosperitate

Pe unde lungi emite Erevan
Și lumea îl ascultă cu-ncântare,
Răspuns ne dă la orice întrebare
Și ne-amintește-n fiecare an,

Cum ne-ncânta cândva Călugăreanu
Și bunul David Ohanesian,
La fotbal cât de mare-i Halagian
Și în literatură Ibrăileanu.

Cu Aznavour e Franța fericită,
Iar Cher a dat America pe spate,
Kasparov încă pe oricine bate
Ca Alain Prost în cursa potrivită.

Să fii armean e-o cinste și mândria
Le luminează fața tuturor,
Popor micuț, dar harnic, creator,
De veacuri înfrățit cu România.

Mențiune – Daria Dumescu

A FOST UN VIS

(Ivan Aivazovski = Hovhannes Aivazian – pictor rus de etnie armeană.)

Aud în noapte „*Marea*”* cum mă cheamă
Și-armeanul ce mă poartă-n infinit,
Să-i văd pe-acei învredniciți în ramă,
„*Pescari pe țărm*” spre-odihnă-n asfințit.

Un „*Vânt puternic*” s-a iscat, rebelul,
„*Furtuna*,” „*Valul*”, rău mușcau din mal,
Și-Aivazian purta, vrăjit, penelul
La modul absolut și genial;

Pictând un „*Naufragiu*” și „*Urgia*”,
Îmi mângâia cu mâna stângă părul
Și „*Pe furtună*” am simțit magia
De a vă spune-acum și adevărul,

Fiindcă eu cu vorba nu vă duc:
A fost un vis, puțin mai nebunesc,
Din care m-a trezit un ceas cu cuc;
Al naibii cuc e cucul armenesc!

*) cu italice, tablouri de Aivazovschi

SONET DE TRECERE

(Ana Aslan- medic român de origine armeană)

Eram ca-ntr-o poveste. Diafană,
Cu păr bălai ca grâul copt în lan
Curgând pe umeri goi de porțelan,
O Venus pură, fără de coroană.

Acum sunt doar o țință de cancan,
O jucărie-a sorții sunt, o toană,
Ce-am dus cu-amanții-o viață inumană
Trăgând din narghilea, cotidian.

Arăt de parcă am în suflet rană,
C-un chip ce-i tot mai veșted an de an.
Cum m-am uscat precum o buruiană,

Soluția-i armeanca A. Aslan

Ce m-ar întineri, da-mi este teamă
Că la consult, în Univers mă cheamă!